

DE DEKREU. HET INTERNATIONAAL FOKREGLEMENT.

De dekkingen ...een omstreden en aan twistpunten onderhevige kwestie! Het "nieuwe" reglement van de Fédération Cynologique Internationale (goedgekeurd op de Algemene Vergadering van het F.C.I. van 11 en 12 juni 1979 te Bern (Zwitserland) dat de "Coutume Internationale d'élevage de Monaco. (1934) vervangt, Moet er toe lijden het twisten te vermijden.

Dit document stelt U In staat om aan alles te denken door -vooraf -in de vereiste vorm een dekcontract op te stellen.

1.1 NLEIDING.

De wederzijdse rechten en plichten van de eigenaars of bezitters van dekreu en teven worden bepaald door het nationale Recht en de reglementen, van de fokverenigingen, van de nationale Kynologische verenigingen alsmede van de bijzondere overeenkomsten. In het geval dergelijke ,schikkingen niet zouden bestaan, is het internationale fokreglement van de F .C.I. van toepassing. Er wordt bij de fokkers, eigenaars of bezitters van dekreu ten zeerste aangedrongen om de voorwaarden van de dekking schriftelijk te bepalen dit om een duidelijke situatie te scheppen inzake de financiële verplichtingen. Het fokreglement van de F.C.I. moet van toepassing zijn voor alle gevallen die niet geregeld worden door het nationaal Recht of door fokreglementen.

2. VERVOER EN ONDERHOUDSKOSTEN VAN DE TEEF.

Er wordt de eigenaars van teven aangeraden de te dekken teef ofwel persoonlijk ofwel door bemiddeling van een derde bij de reu te brengen. In geval een teef meerdere dagen bij de bezitter van de dekreu zou verblijven, zijn alle onkosten die daaruit voortvloeien, zoals voeding, huisvesting, eventuele verzorging door een dierenarts, alsmede de schade die de teef zou kunnen aanrichten aan de fokinstallatie of de woning van de bezitter, ten laste van de eigenaar van de teef. Het vervoer bij de terugkeer van de teef verloopt op kosten van haar eigenaar.

3. VERANTWOORDELIJKHEID.

In overeenstemming met de wettelijke schikkingen die in de verschillende landen van kracht zijn, is de persoon die op het ogenblik van de schade de huisvesting en de verantwoordelijk voor de schade die door het dier zou kunnen aangericht worden. In het geval dat de teef één of meerdere dagen onder het toezicht van de bezitter van de dekreu blijft, wordt deze laatste door de wet beschouwd als zijnde de persoon die de bescherming van het dier verzekert en is, uit dien hoofde, verantwoordelijk voor de schade die de teef zou kunnen veroorzaken aan derden. De bezitter (persoon die de bescherming verzekert) van de dekreu moet rekening houden met hetgeen voorafgaat bij het afsluiten van een persoonlijk verzekeringscontract van burgerlijke aansprakelijkheid.

4.0VERLIJDEN VAN DE TEEF.

Ingeval de teef zou sterven tijdens haar verblijf bij de bezitter van de dekreu, verbindt deze laatste er zich toe, op zijn kosten het overlijden en de oorzaak ervan door een

dierenarts te laten vaststellen. Hij brengt de eigenaar van de teef zo vlug mogelijk op de hoogte van het overlijden en van zijn oorzaak. In het geval dat de eigenaar de overleden teef wenst te zien, mag hij dit niet weigeren. Ingeval dat het overlijden zou veroorzaakt zijn door de schuld van de bezitter van de dekreu, is deze laatste verplicht de eigenaar van de teef schadevergoeding te betalen. Ingeval dat hem geen enkele fout kan verweten worden, moet de eigenaar aan de, bezitter van de dekreu alle onkosten in verband met het overlijden van de teef terug betalen.

5.KEUZE VAN DE DEKREU.

De bezitter van de dekreu verbindt er zich toe de teef uitsluitend te laten dekken door de voorziene dekreu, met uitsluiting van iedere andere.

Ingeval de reu niet tot de dekking zou overgaan, mag de teef niet met een andere reu gepaard worden zonder de toelating van de eigenaar. Het is in elk geval verboden een teef door twee of meer reuen te laten dekken tijdens dezelfde loopsheid.

6.VERKEERDE DEKKING.

Ingeval er bij toeval, maar niet opzettelijk, een dekking zou plaatsvinden door een andere dan de overeengekomen dekreu, is de bezitter van de reu die de teef onder zijn toezicht heeft verplicht alle onkosten die veroorzaakt worden door deze verkeerde dekking, aan de eigenaar van de teef terug te betalen. Na een niet opzettelijke dekking door een andere dan de voorziene dekreu, is het verboden over te gaan tot een nieuwe dekking met de dekreu die te dien einde voorzien was. De eigenaar van de reu mag in geen geval voor een dergelijke dekking, financiële verplichtingen willen opleggen tegenover de eigenaar van de teef.

7.DEKKINGSBEWIJS.

De eigenaar van de reu verzekert, door het opstellen van dekkingsbewijs, de correcte uitvoering van de dekking. Hij bevestigt, door het plaatsen van zijn handtekening op dit document, dat hij ooggetuige geweest is van de dekking. Ingeval de diensten die het stamboek bijhouden van een land waar de dracht moet geregistreerd worden. bepaalde speciale formulieren voorzien, is het de eigenaar van de teef die deze formulieren moet bezorgen, deze correct moet invullen en ze door de bezitter van de dekreu moet laten ondertekenen.

Dit dekkingsbewijsmateriaal bestaat uit de volgende punten.

- A) naam en inschrijvingsnummer in het stamboek van de dekreu;
- B) naam en inschrijvingsnummer in het stamboek van de teef;
- C) naam en adres van de bezitter van de dekreu;
- D) naam en adres van de eigenaar van de teef op het ogenblik van de dekking; eventueel datum van aankoop van de teef;
- E) plaats en datum van de dekking;
- F) handtekening van de bezitter van de dekreu en van de eigenaar van de teef;
- G) ingeval de diensten die het stamboek bijhouden een eensluidend afschrift eisen voor de Inschrijving van de jongen, of een eensluidend afschrift van de stamboom, moet de bezitter van de dekreu deze documenten gratis ter beschikking stellen van de eigenaar van de teef.

8.SCHADELOOSSTELLING VOOR DE DEKKING.

Er wordt de bezitter van de dek reu aanbevolen het dekkingsbewijs slechts te ondertekenen na betaling van de vooraf vastgestelde prijs voor de dekking. Een terughouding van de teef als pand is evenwel niet toegelaten.

9. Indien de overeengekomen dekreu niet tot de dekking overgaat, voor welke reden ook, of omdat de teef zich niet laat dekken en zodoende de dekking niet effectief uitgevoerd werd, behoudt de eigenaar niettemin het recht op schadeloosstelling, voorzien in Artikel 2, doch mag geen aanspraak maken op de overeengekomen prijs voor de dekking.

10. Voor wat betreft de afstamming van de dekreu, heeft de bezitter van de reu geen recht, ten opzichte van de eigenaar van de teef, op andere schadeloosstellingen dan deze bepaald voor de dekking. Hij heeft geen enkel recht op de afgifte van een pup als vergoeding voor de dekking behalve wanneer de eigenaar van de reu er een wenst te houden voor zijn eigen fok, op voorwaarde deze niet te verkopen. Wanneer beide partijen het eens zijn om een pup af te geven als vergoeding voor de dekking, dan moet dit akkoord schriftelijk opgesteld worden en voor de dekking. In dergelijke overeenkomst moeten volgende punten noodzakelijk bepaald en geëerbiedigd worden:

- A) het ogenblik van de keuze van de pup door de eigenaar van de reu;
- B) het ogenblik van de afgifte van de pup aan de bezitter van de reu;
- C) het ogenblik vanaf hetwelk het recht op de keuze door de bezitter van de reu onherroepelijk verjaard zal zijn;
- D) het ogenblik vanaf hetwelk het recht van inbezitneming onherroepelijk verjaard zal zijn;
- E) de betaling van de transportkosten;
- F) de speciale akkoorden voor het geval de teef uitsluitend doodgeboren jongen of één enkel levend jong werpt of voor het geval het gekozen jong zou sterven voor de afgifte.

11. DE TEEF BLIJFT LEEG.

Na een behoorlijk uitgevoerde dekking neemt men aan dat de dekreu aan zijn verplichtingen voldaan heeft en dat de voorwaarden vervuld zijn om aanspraak te maken op de overeengekomen vergoeding. Zij maakt echter geen waarborg uit voor het feit dat de teef drachtig is.

De opportuniteit om, wanneer een teef leeg blijft, bij een volgende loopsheid gratis een nieuwe dekking toe te staan of een deel van de bekomen vergoeding voor de dekking terug te betalen, wordt overgelaten aan de waardering van de eigenaar van de dekreu. Een dergelijke overeenkomst moet schriftelijk bepaald worden voor de dekking in het dekkingscontract. Het overeengekomen recht op een kosteloze dekking vervalt evenwel, in principe, met het overlijden van de reu of bij de verandering van bezitter van deze 1ste of nog met het overlijden van de teef.

12. KUNSTMATIGE BEVRUCHTING.

Ingeval van kunstmatige bevruchting van de teef, moet de dierenarts, die het sperma van de reu opgevangen heeft, bevestigen aan de hand van een bewijs dat aan de dienst die het stamboek bijhoudt, waar de jongen moeten ingeschreven worden, dient overhandigd, dat het sperma wel degelijk afkomstig is van de overeengekomen reu. Anderzijds moeten de getuigschriften, voorzien in Artikel 7 (a tot g) door de bezitter van de reu gratis ter beschikking gesteld worden van de eigenaar van de teef.

Alle onkosten, verschuldigd om het sperma op te vangen, zijn ten laste van de eigenaar van de teef. Alle onkosten, betreffende de bevruchting zijn eveneens ten laste van de eigenaar van de teef.

De dierenarts die overgaat tot de bevruchting van de teef moet bij de diensten die het stamboek bijhouden bevestigen dat de teef wel degelijk bevrucht werd bij middel van het sperma dat afkomstig is van de reu die voor de dekking voorzien was. In dit getuigschrift moet eveneens de plaats en datum van de bevruchting voorkomen en de naam van de teef en het inschrijvingsnummer in het stamboek, alsmede naam en het adres van de eigenaar van de teef. De eigenaar van de reu die het sperma gaf, moet de eigenaar van de teef, naast het getuigschrift, afgegeven door de dierenarts, een officieel dekkingsbewijs bezorgen.

13. OVERDRACHT VAN HET FOKRECHT.

In 't algemeen neemt men aan dat de eigenaar van de teef op het ogenblik van de dekking, de fokker van de dracht is. Het recht op het gebruik van de dracht van een teef of van een dekreu kan evenwel overgedragen worden op een derde persoon door een bij overeenkomst vastgesteld akkoord Een dergelijke overdracht moet, in elk geval, schriftelijk worden verklaard voor de geplande dekking. Een dergelijke afstand van het fokrecht die schriftelijk werd vastgesteld. moet tijdig worden gemeld aan de bevoegde diensten van het stamboek, en eventueel, aan de bevoegde fokvereniging voor dit ras. Zij moet de drachtaangifte vergezellen. Het is noodzakelijk de rechten en plichten van de twee verdragspartijen zeer nauwkeurig te beschrijven De derde persoon die tijdelijk het fok recht van een teef bekomt wordt beschouwd als de eigenaar van de teef, in de zin van onderhavig reglement voor een periode gaande van de dekking tot het ogenblik van het spenen

14. INSCHRIJVING VAN DE JONGE HONDEN IN HET STAMBOEK.

Behoudens tegenstrijdige schikkingen, neemt men aan dat de nieuwe eigenaar bij de verkoop van een drachtige teef, automatisch de fokker is van de toekomstige dracht. De jonge honden worden ingeschreven in het stamboek van het land waar de eigenaar zijn gewone verblijfplaats heeft en zij dragen zijn kennelnaam.

15. De jongen worden, in principe, ingeschreven in het stamboek van het land waar de eigenaar van de teef zijn bestendige verblijfplaats heeft. In geval van geschil moet hij verplicht een bewijs voorleggen van de overheid die het woonplaatsregister bijhoudt (bestendige verblijfplaatsen). Uitzonderingen worden toegelaten voor fokkers van rashonden die leven in een land dat geen enkel stamboek houdt, erkend door de F.C.I. Deze laatste zal oordelen of de jongen mogen geregistreerd worden in een erkend stamboek.

16. DE FOKREGLEMENTEN VAN DE LANDEN-LEDEN.

De fokreglementen van de landen mogen geen bepalingen bevatten die tegenstrijdig zouden zijn met onderhavig fokreglement van de F.C.I.

17. EINDBEPALINGEN.

Dit reglement vervangt de “Coutume Internationale d’Elevage de Monaco” daterend van het jaar 1934.